

De afdeling die te hulp schoot.

Er was eens, heel lang geleden, een kantoor, waarop de mensen die er werkten, het niet helemaal naar hun zin hadden. Het zou op deze plaats te veel gevraagd zijn, om te precies verklaren hoe dat zo mogelijk was. In het bijzonder was er één afdeling, de afdeling Regulering van Regelgeving (kortweg R van R), waar de medewerkers het bijzonder slecht naar hun zin hadden. Ook dat is niet in korte bewoordingen toe te lichten, zoals het ook niet goed mogelijk is, duidelijk te maken waaruit het werk van de medewerkers van deze afdeling bestond.

De onvrede leidde ertoe, dat deze medewerkers erg veel tijd besteedden aan het onderling uitwisselen van de meegemaakte dagelijkse ellende, en het formuleren van telkens hetzelfde gezichtspunt, namelijk dat er toch niets aan te veranderen was, en dat het zo ook niet kon doorgaan.

De kritiek bleef echter niet onhoorbaar voor andere afdelingen, hoe zeer hoofd R van R dat ook had gewenst. In de wandelgangen immers spraken de medewerkers van R van R hun collega's van andere afdelingen, en dat leidde vaak tot interessante ontboezemingen. Zo gebeurde het, dat hoofd Bloempotmodellen in de loop der jaren een vrij goed overzicht had gekregen van de knelpunten bij R van R, omdat sommige van zijn ondergeschikten hem wel eens vertelden wat ze zoal hoorden over R van R.

Langzaam ontstond dan ook in het hoofd van hoofd Bloempotmodellen het plan, om het belang en aanzien van zijn eigen hoofdafdeling een goede dienst te bewijzen. Op een dag stelde hij voor - het was op een vergadering met uitsluitend hoofdafdelingshoofden en directie - dat er een speciale werkgroep zou worden ingesteld voor het geven van informatie aan R van R-medewerkers, zodat zij hun taak met meer "daadkracht en kwaliteit" (zo noemde hoofd Bloempotmodellen het) zouden kunnen verrichten. Dit was nodig, aldus de spreker, "omdat de gereguleerde regelgeving binnen de hoofdafdeling Bloempotmodellen een andere implementatie behoefde". Hoofd Bloempotmodellen gebruikte deze woorden, omdat het anders te duidelijk zou zijn dat hij de regels van R van R wilde omzeilen. De werkgroep D en K, zoals hoofd Bloempotmodellen die had voorgesteld, werd inderdaad een jaar later operationeel.

De medewerkers van R van R waren in eerste instantie erg blij met de werkgroep. Men hoopte dat nu aan het licht zou komen hoeveel onzinnig werk er door hen gedaan moest worden. Met gretigheid stelden zij zich dan ook kandidaat voor de werkgroep, en met gretigheid deden de uitverkorenen in de werkgroep het voorstel, zinnig en onzin te inventariseren in de werkzaamheden op de hoofdafdeling R van R. Uiteraard werd het woord 'onzin' niet gebruikt. Men sprak van 'criteria voor het maken van regels' en van 'feedback- en feedforward-reguleringsmodules'.

Het zou voor hoofd R van R niet acceptabel geweest zijn, wanneer de werkgroep openlijke kritiek zou leveren. Dit gebeurde dan ook niet. Het voortbestaan van de werkgroep hing immers mede af van de instemming van hoofd R van R. Deze had belang bij dit voortbestaan, want zolang de werkgroep geen eindrapport publiceerde, kon hij elk punt van kritiek op zijn hoofdafdeling terzijde schuiven, onder verwijzing naar de werkgroep.